

ע"פ 2753/14 - דוד קרדיש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2753/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המערער: דוד קרדיש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בתל-אביב-יפו מיום 9.4.2014 בת"פ 2657-08-13 שניתנה על ידי כבוד השופטת ד' שריזלי

בשם המערער: עו"ד דותן דניאלי

פסק-דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ד' שריזלי) מיום 9.4.2014, שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 2657-08-13.
2. כתב האיטום נגד המערער מחזיק 51 אישומים בעבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, חוק העונשין, התשל"ז-1977, חוק המחשבים, התשנ"ה-1995, חוק רואי חשבון, התשט"ו-1955 וחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961. בין היתר, מואשם המערער בהתחזות לרואה חשבון ולעורך דין, בהוצאת חשבוניות פיקטיביות ובסיוע לאחרים להשתמש מתשלום מס. המערער עצור עד תום ההליכים בעניינו.

3. ביום 29.3.2014 הגיש המערער בקשה לפסילת בית המשפט. עיקר טענות הפסלות של המערער התבססו על דברים שלפי הנטען נאמרו על ידי בית המשפט במהלך עדותו של אחד מעדי התביעה ביום 27.3.2014. המערער טען כי במהלך חקירת העד חשף לראשונה את קו ההגנה שלו, אותו נמנע מלחשוף עד לאותו מועד. לדבריו, הגנתו התמקדה בפערים לכאורה בין חשבוניות שהופקו מכונן הגיבוי שלו, לבין חשבוניות שתפסו החוקרים ממקורות אחרים. המערער טען כי בעת שהוצגו בפני בית המשפט צמד חשבוניות כדי להמחיש את הפער ביניהן, אמר בית המשפט "דנתי בתיק אחר שגם בו היה פער כזה בין המקור להעתק והוכח ונקבע שם שזו אותה [חשבונית] ושזה אותו דבר". המערער גרס כי בהתבטאות זו גילה בית המשפט את דעתו כי קו ההגנה שלו קרס. למצער, לשיטתו, יש לראות באמירה משום הדרכת המשיבה כיצד לחזק את חומר הראיות נגד המערער, שכן בידי המשיבה כלים לבדוק באיזה תיק מדובר, אפשרות שאינה נתונה להגנה. עוד טען המערער כי בדונו בתיק האחר נחשף בית המשפט ל"מסה קריטית" של מידע בלתי קביל והכריע בסוגיות העומדות על הפרק בהליך בעניינו של המערער. לשיטת המערער, צירוף הדברים מעיד כי נוצר חשש ממשי למשוא פנים. בתגובה לבקשה טענו באי כוח המשיבה כי הבקשה משוללת בסיס, וכי כל תכליתה היא לעכב את ההליך. לשיטתם, אין אחיזה לטענה כי אמירת בית המשפט מעידה על כך שעמדתו כבר גובשה ביחס למערער.

4. בהחלטתו מיום 9.4.2014 דחה בית המשפט את בקשת הפסלות. בית המשפט ציין כי דבריו לא הובאו על ידי המערער באופן מדויק, והבהיר כי כל שאמר לעניין החשבוניות הוא שמוכרת לו מתיק אחר סיטואציה של חשבוניות מקבילות שסכומיהן שונים. בית המשפט הבהיר כי ההערה שייחס לו המערער, כי "הוכח ונקבע שם שזו אותה [חשבונית] ושזה אותו דבר", לא נאמרה על ידו. עוד ציין בית המשפט כי עובדות התיק האחר שונות לחלוטין מהעובדות בעניינו של המערער, וכי לא ידוע לו עדיין מה קו ההגנה בתיק האחר. בית המשפט הדגיש כי לא גיבש עמדה בעניינו של המערער. כמו כן, בית המשפט דחה את הטענה כי היה בדבריו משום הדרכת המשיבה. בעקבות ההחלטה בבקשת הפסלות הגיש המערער בקשה לעיכוב ההליכים עד להכרעה בערעור בבית משפט העליון, לפי סעיף 147 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בית המשפט החליט להפסיק את ההליכים, אך הותיר על כנו את מועד ההוכחות שנקבע ליום 4.5.2014. בערעור שלפניי חוזר המערער על טענותיו בבקשת הפסלות.

5. דין הערעור להידחות. הערעור שלפניי אינו מניח כל בסיס לטענה בדבר חשש ממשי למשוא פנים של בית המשפט, כנדרש לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. אינני רואה סיבה להטיל ספק בגרסתה של השופטת, לפיה כל שאמרה הוא שקיים תיק אחר בו התעוררה שאלה דומה בנושא החשבוניות (ראו, למשל, ע"פ 2749/14 גאון נ' מדינת ישראל, פסקה 11, וההפניות שם (18.4.2014)). גם בפרשנות יצירתית קשה לפרש את הערתה של השופטת, כפי שנאמרה על פי גרסתה, כנקיטת עמדה לגבי איתנות קו ההגנה של המערער או סיכויי ההרשעה בתיק. אין מקום אף לטענות בדבר חשיפה של בית המשפט למסה קריטית של ראיות בלתי קבילות, שהרי כפי שציין בית המשפט בהחלטתו, ההליך בתיק האחר מצוי בשלבים מוקדמים. יתרה מזאת, הטענות נטענו בעלמא, שכן המערער לא הניח כל תשתית עובדתית ביחס להתקדמות ההליכים בתיק האחר והקביעות שנקבעו בו לכאורה.

6. הערעור נדחה איפוא, מבלי שהמשיבה נדרשה להשיב.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשע"ד (23.4.2014).
